

Stadsporten

- ▶ Tillsammans får vi Trollhättan att lyfta
- ▶ Trollhättans första klimatkontrakt
- ▶ Lena led ovetandes av klimakteriebesvär i två år

Under höstlovet har Lextorpsskolan satsat på något helt nytt – en intensiv lovsimskola. Syftet är tydligt: att ge fler elever möjlighet att nå målen i simning, badvett och säkerhet vid vatten.

Läs mer på sida 11.

Ledare	2
Företagssprintar	3
Förbättrad snöröjning	4
Novemberfestivalen 30 år	5
Petra Malm inspirerade unga tjejer	5
Vi får Trollhättan att lyfta	6-7
Lena led i två år – i onödan	8-9
KC stärker kvalitet och arbetsmiljö	10
Lovsimskola ger fler simkunskap	11
Trollhättans första klimatkontrakt	11
Matråd på Sylteskolan	12
Jubilaren – Anneli Munter	13
Lär känna en medarbetare	14
Nyanställda	14
Hänt	15
Krönika	16
Banden stärks med Fastiv	16

Stadsporten utkommer med 6 nummer/år (februari, april, juni, augusti, oktober, december) och utges av: Kommunikationsavdelningen, 461 83 Trollhättan

Ansvarig utgivare: Per Ivarsson
 Kontakt: stadsporten@trollhattan.se
 Redaktionskommitté: Andreas Gleisner, Jonathan Hjort, Jenny Martinsson, Hanna Sjöberg, Josefin Åkesson Bengtsson, Sofi Kristiansson
 Layout: Lina Herngren och Per Ivarsson.

OMSLAGSBILD: Rasmus Sjöling, Andreas Gustavsson och Rebecka Gustafsson på Framtidsforum. Bild: Jenny Martinsson.

Tankar i december

När jag ser tillbaka på året som gått fastnar jag inte bara vid det vi har gjort och åstadkommit, utan vid hur vi har haft det tillsammans. De där vardagliga stunderna som säger något om hur vi fungerar som organisation. Ett samtal i förbifarten som gör att någon känner sig lite mindre ensam i en uppgift. En kort avstämning som gör att något landar rätt. Ett skratt när vi råkar göra fel – men reder ut det tillsammans. Det är stunder som visar vilken kultur vi bygger tillsammans.

Jag tror på en kultur där människor trivs, mår bra och har roligt på jobbet. Inte bara för att det är trevligt, utan för att det gör arbetet hållbart. Det handlar om att orka, vilja utvecklas och känna att man vill stanna kvar. När vi har en arbetsplats där människor mår bra och hjälper varandra, då blir också arbetet bättre för dem vi finns till för.

Under året har jag fått en bredare inblick i våra verksamheter. Det blir tydligt hur många olika roller som behövs för att Trollhättan ska fungera. En del arbetar nära invånare varje dag. Andra gör sitt jobb mer i bakgrunden. Tempot och uppgifterna varierar – men allt hänger ihop. Varje del bidrar till helheten och gör att vardagen fungerar för dem som bor och verkar här och att Trollhättan fortsätter utvecklas.

Framåt ser jag hur vi fortsätter hålla ihop. Genom att samarbeta över förvaltnings- och kontorsgränser. Genom att fråga, lyssna, dela kunskap och ta ansvar. Genom att hjälpa varandra att lyckas – att trivas och leverera i vårt uppdrag. Varje dag.

När vi nu avslutar året kan det vara värdefullt att tänka på just det. Vad har gett energi? Vad har stärkt samarbetet? Vad vill vi bygga vidare på tillsammans?

Nu är vi inne i december och som vanligt ser det olika ut för oss. Några får möjlighet att dra ner tempot. Andra går in i sin mest intensiva period. Oavsett hur din vardag ser ut vill jag säga detta: ditt arbete betyder något. För kollegor. För invånare. Och för helheten vi alla är en del av.

Jag hoppas att du får möjlighet till återhämtning när det är din tur och att vi går in i nästa år med ny energi och en tydlig riktning.

God jul och gott nytt år.

Johan Bengtsson, stadsdirektör

Företagsbesök hos Nolato där Michael Johansson, Erik Ludviksson och Cecilia Hellner tog emot Stefan Griwall och Magnus Larsson från Trollhättans stad.

Ökat samarbete med näringslivet

Under hösten har vi genomfört två företagssprintar, där vi under intensiva förmiddagar besökt över 30 verksamheter runt om i Trollhättan. Syftet har varit att lyssna, lära och skapa en närmare dialog med näringslivet.

Text och bild: MALIN OLSSON

Med på rundorna var chefer, politiker och kollegor från näringslivsenheten – några vana företagsbesökare, andra som sällan får möjlighet att möta näringslivet direkt.

Utvecklare Helena Kortered, som varit med och samordnat sprintarna, beskriver betydelsen av att hela organisationen deltar:

– För oss är det här en viktig pusselbit i vårt utvecklingsarbete. Ju fler inom Trollhättans stad som får möta företagen, desto bättre blir vi på att förstå deras behov och utmaningar för att tillsammans skapa ett välmående näringsliv.

Inför båda sprintarna samlades deltagarna i stadshuset för en gemensam genomgång av Trollhättans näringsliv. Här lyftes bland annat att det finns omkring 4 700 aktiva företag i Trollhättan, varav

99,2 procent är småföretag samt vilka positiva effekter ett bra företagsklimat har för hela samhället.

Efter varje genomförd sprint har vi samlat in de synpunkter och kommentarer som företagen delat med sig av. En arbetsgrupp hos oss har sedan gått igenom materialet, sammanställt det och säkerställt att företagen fått återkoppling de ska ha. På så sätt tar vi med oss lärdomarna vidare och ser till att dialogen leder till ett närmare samarbete.

Företagssprintarna är en del av målet "Vi ökar förutsättningarna för ett välmående näringsliv och arbetsliv." Arbetet fortsätter, och fler möten med Trollhättans företag väntar framöver.

Chefer från Trollhättans stad på rad, närmast i bild kommunstyrelsens ordförande Peter Eriksson (M).

Helena Kortered.

Digitala verktyg förbättrar snöröjningen

Inför vintern 2025 går Trollhättans stad in i sin andra säsong med digitala verktyg som ger bättre överblick över snöläget och underlättar planeringen av vinterväghållningen. Sensorer och en karta gör det enklare att följa var snöröjning har utförts och när insatser behövs.

Text: JOSEFIN ÅKESSON BENGSSON

På tio platser runt om i Trollhättan sitter sensorer som mäter snödjup, luftfuktighet och temperatur. Placeringarna täcker både huvudvägnätet, cykelvägar och bostadsområden och hjälper till att avgöra när och var snöröjning eller halkbekämpning bör sättas in.

– Med sensorerna kan vi fatta snabbare och mer underbyggda beslut. Vi har nu använt dem i en säsong och de har visat sig ge bra stöd i planeringen, säger Erik Johnsson, driftingenjör.

Data som kan användas året runt

Datan från sensorerna kan nyttjas året om och ge viktiga insikter även i andra processer.

– Eftersom de registrerar temperatur och luftfuktighet regelbundet kan miljökontoret till exempel använda datan som underlag i olika tillsynsärenden, säger Amanda Jeppsson, utvecklingssamordnare.

Karta liverapporterar om snöröjning

En annan del av satsningen är kartan som visar vilka sträckor som snöröjts och när det gjordes. Kartan har tidigare varit ett internt verktyg men finns i år även tillgänglig externt. Den visar huvudvägar och cykelvägar och uppdateras med en viss fördröjning av säkerhetsskäl.

För Kontaktcenter innebär kartan ett stöd i hanteringen av felanmälningar. Genom att se när en sträcka senast snöröjdes blir det enklare att bedöma om ett ärende behöver följas upp direkt eller om arbetet redan är på gång.

– För invånare blir kartan ett stöd i vardagen. Den visar när vi senast snöröjde en sträcka och ger en bättre uppfattning om hur det går att ta sig fram. Många kan också få svar direkt i kartan i stället för att behöva kontakta oss, säger Erik Johnsson.

Kartan visar enbart snöröjning – inte halkbekämpning – och bostadsgator ingår ännu inte i lösningen.

En satsning för både invånarna och miljön

De digitala verktygen är en del av Trollhättans stads ambition att ständigt förbättra servicen till invånarna. Dessutom bidrar verktygen till mer effektiv resursanvändning, vilket i sin tur minskar både kostnader och miljöpåverkan.

[Här kan du hitta kartan.](#)

Novemberfestivalen 30 år

Den 21-22 november var det 30-årsjubileum för Novemberfestivalen. Det blev mingel, tårtkalas, seminarier, workshops, galamiddag och prisutdelning när Sveriges bästa kortfilmer korades.

Text: JONATHAN HJORT

– Jag är både stolt och glad över att Novemberfestivalen i år firade 30 år av kortfilm och ungt filmskapande i Sverige. Under tre decennier har festivalen varit en självklar plats för talangutveckling och en språngbräda vidare in i filmbranschen. Det kändes extra roligt att Josef Fares, som vann den allra första festivalen 1996, återvände för att dela med sig av sin resa, säger Torbjörn Jackson, projektledare.

Jury

Årets nationella expertjury bestod av Sami Joensuu, Simone Norberg och Alexander Karim.

– Jag fick mitt första filmkontrakt baserat på Novemberfestivalen. Så jag brukar faktiskt säga till unga människor som frågar mig hur man kommer in i branschen: ta en kamera, samla ihop lite vänner, skriv ett manus och gör en film. Sedan skickar du den till Novemberfestivalen, säger Alexander Karim.

Alla vinnare och fler bilder från 30-årsjubileumet finns på [trollhattan.se](#)

Samtliga av årets vinnare. Bild: Andreas Olsson.

Alexander Karim delar ut pris. Bild: Hanna Karhu.

Petra Malm inspirerade tjejer

17 november besökte tv-profilen Petra Malm Innovatum Science Center och inspirerade 273 tjejer om mod, självförtroende och att våga följa sin egen väg.

Text: JONATHAN HJORT Bild: ANNIE SANDELL JACOBSSON

Föreläsningen med Petra Malm riktade sig till tjejer i åldern 14–18 år och genomfördes tack vare 17-åriga Janni Molius som sökt ungdomspengen.

– Hon är en väldigt stor förebild för mig, dels för att hon är kvinna i ett mansdominerat yrke. Och dels för att hon vågar ta plats, och kämpar i med- och motgångar. Det är helt fantastiskt att få träffa henne och roligt att så många är intresserade att komma hit för den här kvällen, säger Janni Molius.

Make it happen - ungdomspengen

För att möjliggöra evenemang både för och av unga har Trollhättans stad något som kallas "Make it happen - Ungdomspengen". Det riktar sig till personer i åldern 12–25 år som vill anordna ett kultur- eller fritidsevenemang.

Petra Malm, som bland annat varit programledare för Robinson och Elitstyrkans hemligheter, inspirerade tjejer i Trollhättan den 17 november.

17-åriga Janni Molius (till höger) anordnade eventet via ungdomspengen

Johanna Nyman och Lina Martinsson, projektledare startprojekt för Tillitslyftet.

Tillsammans får vi Trollhättan att lyfta

- Tillitslyftet gör att vi vågar mer. Och när vi vågar mer, så händer mer - både för oss och för trollhätteborna, säger personalchef Elisabeth Funck.

Text och bild: JENNY MARTINSSON

När omvärlden förändras måste vi förändras. Kraven på välfärden är högre än någonsin. Invånare, näringsliv och samhället i övrigt förväntar sig snabbare, enklare och mer anpassade lösningar från oss kommuner. I april 2025 tog Trollhättans stad ett beslut som kommer prägla alla delar av vår organisation framöver - vi ska styra och leda med mer tillit.

Under året som gått har vi förberett ett tillitslyft som ska skapa bättre förutsättningar för en stolt och innovativ stad med plats för framtiden. Men vad betyder det här i praktiken? Och hur kommer det märkas i vardagen?

Vi behöver lätta för att lyfta

Att bygga tillit kan liknas med att få en luftballong att lyfta. Det tar tid att fylla ballongen med varm luft - precis som tillit tar tid att byggas i vardagen. Flera personer behövs: någon håller linorna, någon sköter brännaren, någon navigerar. Ingen kan få ballongen i luften ensam. När alla drar åt samma håll, när vi minskar tyngden av onödigt detaljstyrning och fyller på med mod, delaktighet och samarbete - då börjar ballongen resa sig. Och när den väl lyfter,

gör den det med hela laget. Precis så vill vi att vårt tillitslyft ska fungera.

- Det handlar inte om att ta bort ramarna. Tvärtom. Ramverket ska vara tydligt, men handlingsutrymmet inom ramarna behöver bli större. Fler beslut ska fattas närmare verksamheten, och medarbetarnas professionella omdöme ska få större betydelse, säger Lina Martinsson, projektledare startprojekt för Tillitslyftet.

Tillitskompassen - ett stöd i en vardag fylld med dilemman

Ledarskap i en kommunal verksamhet är fullt av dilemman. När ska vi hålla fast vid en rutin - och när ska vi släppa? Vilka risker är rimliga när vi testar nytt? Och hur skapar vi en kultur där misstag ses som en nödvändig del av lärandet?

- Inför tillitslyftet så har vi tagit fram en tillitskompass som ska hjälpa oss att hitta riktningen. Den är inte ett facit och den talar inte om exakt vad vi ska göra. Men den visar vilka värden som ska guida oss i samtal, beslut och prioriteringar, säger Johanna Nyman, projektledare för startprojektet för Tillitslyftet.

Kompassen är baserad på Trollhättans stads fyra ledord: mod, nytänkande, delaktighet och handlingskraft.

Mod: Att våga testa - och våga göra fel

För att modiga beslut ska få plats får det inte kännas farligt att göra fel. Det är en viktig signal. Vi behöver hantera misstag som ett steg i vårt lärande. För att stärka innovationskraft måste vi också stärka tryggheten. Det kan vi göra genom:

- att prata gemensamt om vad är ett rött fel (riskfyllda/otillåtna) och vad är ett grönt fel (lärande/utforskande)?
- att våga säga "och" i stället för "men" för att aktivt uppmuntra initiativ

Nytänkande: Vi behöver utveckla samtidigt som vi levererar

Det är lätt att säga att vi ska tänka nytt men ofta svårt att få tid för det i praktiken. Vi måste skapa utrymme i verksamheten för att utveckla förbättringar och leverera dagens lösningar parallellt. Det kan handla om att utmana gamla arbetssätt, avveckla sådant som inte längre fungerar eller skapa små förbättringar som blir stora i längden.

Delaktighet: Fler röster - bättre beslut

En av de viktigaste delarna i tillitslyftet handlar om att släppa in fler, både inom och utanför organisationen. När fler perspektiv möts blir lösningarna både smartare och mer hållbara. Det kan vara att bjuda in medarbetare till tidiga dialoger, låta invånare delta i samskapande processer eller att våga släppa fram röster som annars sällan hörs.

Handlingskraft: Tydliga åtaganden och mandat

För att verksamheten ska kunna röra sig framåt krävs det tydliga förväntningar och tydliga mandat. När alla vet vad som ska uppnås - och får frihet i hur det ska göras - ökar farten.

Det stora sker i det lilla - varje dag

- Tillit är något vi måste se och känna, det är så mycket mer än ord. Jag upplever att jag har en modig och handlingskraftig organisation som hela tiden strävar efter att bli bättre och skapa bättre förutsättningar för barnen i Trollhättan. För att medarbetare ska vara modiga krävs tillit att våga lyfta nya tankar och prova nya vägar, säger Christina Thordson som är rektor inom förskolan.

Tillitslyftet kommer inte att landa i en stor lansering eller med ett start- och slutdatum. Förväntningen är att tillitslyftet ska märkas i våra samtal, i våra prioriteringar och i små beteendeförändringar varje dag. Börja där du står!

- ◆ I nästa beslut - prova ett nytt grepp.
- ◆ I nästa samtal - lyssna lite mer.
- ◆ I nästa möte - ge ordet till någon du sällan hör.
- ◆ I nästa steg - gör något aktivt.

I november samlades 120 medarbetare till ett första Framtidsforum där en av inspirationsföreläsarna var Magnus Göransson, tidigare designchef på Lego.

”Det är svårt att förklara hur illa det var. Jag kunde knappt vrida mig i sängen”, berättar Lena Lundgren som tvingades genomlida två år av smärta och ovisshet innan hon förstod att det berodde på klimakteriebesvär.

Lena led av smärta i 2 år – i onödan

Två år av ovisshet och smärta – en period som var så påfrestande att hon till slut bokade pensionsrådgivning då hon inte orkade arbeta längre. Först senare förstod Lena Lundgren vad som egentligen låg bakom besvären: klimakteriet. Att Trollhättans stad nu erbjuder föreläsningar om klimakteriet för samtliga kvinnliga medarbetare över 40 år kommer göra stor skillnad, tror hon.

– Jag är jättepositiv till satsningen. Kunskap är nyckeln – både för att förstå sig själv och för att våga söka rätt hjälp, säger Lena Lundgren.

Text och bild: PERIVARSSON

När Lena Lundgren, enhetschef på Hälsan – Trollhättans stads företagshälsovård – drabbades av en lång period av trötthet och kraftig värk i axlar och nacke, anade hon aldrig att det handlade om klimakteriet. Trots flera vårdkontakter, undersökningar och behandlingar tog det nästan två år innan hon själv förstod sambandet.

– Jag var 56 år och kände mig fruktansvärt trött. Jag hade förlorat både min mamma och min bror, så jag trodde att det handlade om stress eller sorg. Men som den person jag är, och med mitt yrke, ville jag ändå kolla att det inte var något allvarligt.

På vårdcentralen gjordes vanliga blodprover, men ingen nämnde klimakteriet. Några månader senare upphörde mensen, samtidigt som värken eskalerade.

– Jag fick så ont i axlar och nacke att jag inte kunde lyfta armarna. Jag vaknade varje morgon med huvudvärk. Jag gick till fysioterapeut, jag bytte vårdcentral, gjorde magnetröntgen och

träffade ortoped, men alla tittade bara på axlarna, ingen pratade om klimakteriet.

Till slut stod hon där, ensam med sin smärta och utan att någon höll ihop vårdinsatserna.

– Det är svårt att förklara hur illa det var. Jag kunde knappt vrida mig i sängen. Jag badade och satt i bubbelpoolen för att slappna av, men jag blev inte bättre. Hade jag haft ett fysiskt yrke hade jag aldrig klarat att jobba.

”Jag såg min hälsa – men inte klimakteriet”

Trots att Lena arbetar inom företagshälsovården var klimakteriet aldrig något hon själv reflekterade över som orsak till lidandet.

– Jag såg min egen hälsa, men inte klimakteriet. Jag fattade inte att det kunde ge sådan smärta. Jag hade ju bara min mammas berättelse som handlade om humörsvängningar och blödningar. Det här var något helt annat.

Lena Rindner föreläser på Hebeateatern som en del av Trollhättans stads friskvårdssatsning för chefer, hälsoinspiratörer och kvinnor över 40. Utbildningen handlar om att öka kunskapen om klimakteriet och hormonell förändring.

Ovissheten, smärtan och känslan av att inte bli förstådd skapade en tuff period även på det personliga planet.

– Du tappar energi, du sover dåligt, du känner dig gammal på riktigt. Till slut bokade jag pensionsrådgivning för jag tänkte ”jag kommer inte kunna jobba tills jag är 60”. Det är existentiellt, verkligen.

När kunskapen saknas överallt

Det var först när Lena läste en bok skriven av en ortoped, som handlade om att smärta och värk kan vara en del av klimakteriet som polletten trillade ned.

– Ett av de vanligaste, men minst kända symtomen, är värk. Frozen Shoulder är vanligt i klimakteriet, det hade jag aldrig hört talas om.

Lena är tydlig med att okunskapen inte handlar om enskilda vårdgivare eller yrkesgrupper.

– Det här är inte att peka finger. Den här okunskapen finns överallt, på vårdcentraler, i företagshälsovården, i hela samhället. Vi har inte haft den här kompetensen tidigare.

Hon beskriver hur både skam och rädsla funnits med i bilden historiskt.

– Många kvinnor vill inte själv säga ”det kanske är klimakteriet”, för då känns det som att man inte tas på allvar. Och vårdpersonal kan vara försiktiga med att nämna det, rädsla att sätta kvinnor i ett fack.

Stolt över Trollhättans stads initiativ

När Trollhättans stad nu erbjuder en klimakterieföreläsning till alla kvinnor över 40 år är Lena övertygad om att det kommer göra skillnad.

– Det händer mycket just nu inom klimakterieforskning och kunskap. Och jag är stolt över att Trollhättans stad tar initiativ. Det kommer hjälpa många, både i arbetslivet och privat.

För Hälsans del innebär satsningen också ett nytt arbetssätt.

– Vi kommer absolut jobba mer aktivt med klimakteriefrågor i våra samtal framöver. Det har redan börjat smyga sig in naturligt, ungefär som när vi pratar om våld i nära relation eller alkohol – det är en del av helhetsbilden av en människas liv och mående.

Hon menar att företagshälsovården behöver den här kompetensen.

– Den måste finnas. Det är lika viktigt som alla andra delar i ett kartläggande samtal.

Hoppas kunna hjälpa andra

Förutom ökad kunskap ser Lena en viktig social dimension.

– Precis som efter en förlossning finns ett stort behov av att prata om klimakteriet. Det är så olika för alla, och man behöver dela det med andra som förstår. Det gör att man känner sig mindre ensam och mer normal.

Hennes egna berättelse använder hon i dag för att andra ska slippa göra samma resa.

– Hade någon frågat mig om klimakteriet i vården hade det gjort enorm skillnad. Om jag kan bidra så att en enda kvinna slipper gå två år i ovisshet – då är det värt allt.

” Om jag kan bidra så att en enda kvinna slipper gå två år i ovisshet – då är det värt allt. ”

”Syftet med omorganisationen är dubbel. Vi ska stärka och säkra kvaliteten i det vi gör – och förbättra arbetsmiljön”, säger Vivian Komstadius, chef kontaktcenter, här tillsammans med servicespecialist Angelica Ricart.

Hållbar utveckling med dubbla vinster

I januari/februari genomför kontaktcenter en omorganisation där avdelningen delas in i två specialiserade team, vilket ska leda till ökad kvalitet och förbättrad arbetsmiljö.

– Vi vill ge verksamheten och våra invånare ett ännu mer professionellt och tryggt bemötande, och samtidigt skapa en hållbar arbetsmiljö för våra medarbetare, säger Vivian Komstadius, enhetschef för kontaktcenter och kommunikationsavdelningen.

Text och bild: PER IVARSSON

I dag består kontaktcenter av 16 servicespecialister som ska behärska mellan 500 och 800 olika checklistor och rutinbeskrivningar. Frågorna som kommer in spänner över allt från förskoleplaceringar och socialt akutstöd till rapporter om trafikskador.

– Det är en oerhört bred vardag. Man kan få ett samtal från någon som gråter för att de saknar boende och sekunden efter få en fråga om en död grävling. Det är svårt att känna sig riktigt tryggt i allt när man gör vissa saker väldigt sällan, säger Angelica Ricart, servicespecialist på kontaktcenter.

Stärkt kvalitet, förbättrad arbetsmiljö

I januari/februari kommer medarbetarna delas in i två team om cirka 7–8 personer vardera. Varje team kommer att specialisera sig på ett färre antal förvaltningar och sakområden. En verksamhetsutvecklare knyts dessutom till varje team på 50 procent.

– Syftet är dubbelt. Vi ska stärka och säkra kvaliteten i det vi gör, och vi ska förbättra arbetsmiljön. När man gör vissa typer av ärenden oftare blir man tryggare, snabbare och säkrare, säger Vivian Komstadius, chef för kontaktcenter.

De två verksamhetsutvecklarna ersätter de tidigare riktade

specialisterna och kommer att fungera som samverkanspersoner gentemot förvaltningarna.

– Verksamhetsutvecklarna ska vara en stabil ingång och hjälpa oss att utveckla processer som påverkar invånarnas möte med kommunen, säger Vivian.

Tre nya knappval

För förvaltningarna innebär förändringen att färre personer kommer att hantera deras specifika frågor.

– Det blir helt enkelt en mindre grupp som blir riktigt bra på varje område. Det ger bättre kvalitet och snabbare hantering, säger Vivian.

För invånarna kommer förändringen framför allt att märkas i telefonen. Tre nya knappval införs:

1. Skola och barnomsorg
2. Omsorg och socialtjänst
3. Gator, park, byggnation och miljö

– Det gör att samtalen landar direkt hos de personer som är bäst på just den typen av frågor. Det skapar trygghet både för invånaren och för oss, säger Angelica.

Lovsimskola ger fler barn chansen att bli simkunniga

Under höstlovet har Lextorpsskolan satsat på något helt nytt – en intensiv lovsimskola i samarbete med Trollhättans Simsällskap och Idrottsklivet. Syftet är tydligt: att ge fler elever möjlighet att nå målen i simning, badvett och säkerhet vid vatten – en central del av ämnet idrott och hälsa – men också att skapa trygghet runt vatten även utanför skoltid.

Text: HANNA SJÖBERG

För många barn är simkunnighet en självklarhet, men inte för alla. I strukturellt missgynnade områden, så som Lextorp, är möjligheterna att gå i simskola utanför skoltid ofta begränsade.

– Vi har ett kompensatoriskt uppdrag. Alla elever ska ha likvärdiga förutsättningar att lyckas, oavsett hemförhållanden. Genom lovsimskolan får elever som behöver extra stöd chansen att träna intensivt, utan att det tar tid från undervisningen i andra ämnen, säger Salar Golam Hussein, idrottslärare på Lextorpsskolan.

Skolans ansvar nå målen

Forskning visar att simkunnigheten bland barn i Sverige har minskat de senaste åren, särskilt i socioekonomiskt utsatta områden. Samtidigt är kraven tydliga: i årskurs 6 ska elever kunna simma 200 meter, varav 50 meter i ryggläge.

– Det är skolans ansvar att se till att eleverna når målen. I vår elevgrupp kan vi inte

förlita oss på att föräldrarna tar barnen till simskola på kvällar och helger, säger Salar Golam Hussein.

Lovsimskolan genomfördes på Arena Älvhögsborg med simlärare från Trollhättans Simsällskap (TSS). Skolans personal följde med för att skapa trygghet och följa upp elevernas utveckling. Helena Sjöberg, verksamhetsutvecklare på TSS, berättar att föreningen har lång erfarenhet av intensivsimskolor, bland annat en intensivsimskola för över 800 barn varje sommar.

– Tyvärr ser vi att simkunnighet alltmer blivit en klassfråga. Därför är samarbeten som detta så viktiga.

”Möjlighet till extra fokus”

Idrottsklivet är en särskild satsning som möjliggörs genom medel från regeringen. RF-SISU Västra Götaland är en del av den satsningen som drivs av Riksidrottsförbundet och med ekonomiskt stöd kunnat genomföra satsningen och bidra till en

meningsfull fritid för fler barn och unga.

– Här får eleverna möjlighet till extra fokus på simning som sedan förhoppningsvis kan leda till ett engagemang i föreningslivet hos TSS. Vi ser också det positiva i att barnen är med på fysiska aktiviteter under höstlovet, säger Elin Svenungsson Rydén, idrottskon-sulent på Idrottsklivet.

Hoppas inspirera fler skolor

Om projektet faller väl ut hoppas Lextorpsskolan att modellen kan bli långsiktig – och kanske inspirera fler skolor.

– Det känns fint att vi genom det här samarbetet kan vi erbjuda våra elever professionell undervisning under trygga och strukturerade förhållanden. Det stärker i sin tur elevernas kunskaper och självförtroende i vattnet. Det hoppas vi ska bidra till ökad trygghet och säkerhet även utanför skolans ramar, avslutar Henrik Williamsson, rektor på Lextorpsskolan.

Första klimatkontraktet undertecknat

I klimatkontraktet visar vi vilka åtaganden vi tar på oss det kommande året för att vi ska nå vårt långsiktiga mål om klimatneutralitet 2045. Kontraktet signeras inte bara av kommunstyrelsens ordförande Peter Eriksson utan också av sex myndigheter som vill vara med och leda vägen när vi ställer om.

Text: MALIN OLSSON

– Det här är en stolt dag för Trollhättan. Genom klimatkontraktet stärker vi vårt gemensamma arbete för att minska utsläppen och skapa en hållbar stad för framtida generationer. Vi vet att omställningen kräver både mod och samarbete – och det är precis så vi tar oss framåt på Klimatresan, säger Peter Eriksson, kommunstyrelsens ordförande (M).

Trollhättans stads klimatmål och åtaganden

Trollhättans stads mål är att nå klimatneutralitet senast 2045. Under 2025–2026 fokuserar vi särskilt på tre områden som ger kraft åt omställningen:

1. Styrning och ledning: att bygga en effektiv struktur för klimatarbetet genom Programkontor för klimat.
2. Klimatanalys och uppföljning: att utveckla datainsamling och klimatberäkningar för att styra utsläppsminskningar bättre.
3. Klimatfinansiering: att rikta om resurser och utveckla långsiktiga finansieringsmodeller som gör omställningen möjlig.

En del av Sveriges största klimatsatsning

Klimatkontraktet är utvecklat inom Viable Cities, Sveriges största satsning på klimatomställning av städer någonsin. Trollhättans stad har varit med sedan 2024 och samarbetar nu med 47 andra städer och sex myndigheter för att skapa hållbara och rättvisa livsmiljöer – där vi lever inom planetens gränser.

Enhetschef Mona Sundell från måltidsverksamheten fick svara på många frågor under matrådet på Sylteskolan.

Nelly i årskurs 9 i en miljö där hon trivs och känner sig som hemma: Sylteskolans matsal.

Engagerat matråd på Sylteskolan

Matråden spelar en viktig roll för att utveckla måltiderna. Då träffas måltidspersonal, skolläda och elever vid samma bord för att fånga allt från små önskemål till större frågor om miljö, trivsel och matsvinn.

– Här får vi all information vi behöver, säger Nelly i årskurs 9 på Sylteskolan, som uppskattar möjligheten att påverka.

Text och bild: PER IVARSSON

Matråden är ett återkommande inslag på Trollhättans stads skolor. Syftet är att låta alla komma till tals: elever, lärare, skolläda och måltidspersonal.

Tanken är att alla ska få känna delaktighet och ta ansvar, vilket också är det bestående intrycket efter matrådet på Sylteskolan i november under ledning av Mona Sundell, enhetschef inom måltidsverksamheten.

Justerade i menyn

Frågor och svar om matupplevelser, servering, lunchtid, matsvinn med mera avhandlades. Mona Sundell berättade exempelvis hur femveckorsmenyn ger en bra grundstruktur, men att man också gör justeringar i den om maträtten inte går hem hos eleverna.

– Om något inte fungerar plockar vi bort det. Exempelvis tog vi bort oliverna i den vegetariska pastagrätängen och den strimlade paprikan i Biff stroganoff, sa Mona.

Firande när matsvinnet minskar

En stor del av mötet ägnades åt matsvinn. Teamledare Jonas Grissemann förklarade varför man ibland lägger upp mat direkt på tallriken till eleverna:

– Serverar vi till exempel Chicken Nuggets är det många elever som tar mer än de äter upp och då hamnar det sista i papperskorgen. Därför har Sylteskolan valt att servera eleverna vid dessa tillfällen, berättade han.

Trots det slängs det för mycket mat. Mona Sundell berättade att den överlägset största delen av svinnet under året kommer från tallrikssvinnet – alltså det som eleverna inte äter upp utan slänger.

– Hittills i år har tallrikssvinnet kostat cirka 96 000 kronor på Sylteskolan och då är året inte slut ännu.

– Men vi kanske kan sätta ett gemensamt mål för att minska matsvinnet och fira när vi

når det? föreslog Mona.

Det mottogs med spontana leenden och ivriga nickningar, och man pratade sedan både om vägen dit och hur man ville fira den framgången just på Sylteskolan.

Stämning, bemötande och miljö i fokus

Måltiden handlar också om atmosfären i matsalen, och bemötandet. När Mona frågade vad de tyckte om bemötandet från måltidspersonalen sa Nelly, i årskurs 9, spontant rakt ut:

– Jag älskar personalen! ❤️

Hon berättade sedan:

– De är så omtänksamma! Jag känner att jag har en relation till dem. En gång hade jag skadat mig, och personalen frågade hur jag mädde. Nu frågar de mig varje gång jag är i matsalen hur jag mår.

Glädje, förtroende och gemenskap – 25 år i Trollhättans stads tjänst

Efter 25 år inom vård och omsorg ser Anneli Munter tillbaka på en resa fylld av möten med människor, utveckling och utmaningar. För henne har yrket alltid handlat om att skapa trygghet och meningsfulla dagar – både för äldre, personer med funktionsnedsättning och deltagare i daglig verksamhet.

Text: HANNA KARHU Bild: PER IVARSSON

Anneli började som 18-åring i Arboga på ett servicehus där hon snabbt fick ansvar för medicin, provtagning och sårvård.

– Jag fick vara med i många olika skeden i människors liv, från vardagssituationer till de allra sista stunderna. Det var otroligt starkt och lärorikt för en ung tjej.

När sambon fick jobb i Trollhättan flyttade de hit år 2000. Sedan dess har Anneli arbetat med stöd till personer med funktionsnedsättning – på gruppboenden, i daglig verksamhet och ibland på flera ställen samtidigt. Denna flexibilitet har gett henne bred erfarenhet och en uppskattning från både brukare och kollegor.

– Det är fantastiskt när man blir omtyckt och märker att människor blir glada när man kommer, säger Anneli.

Meningsfullhet för deltagare – varje dag

Anneli har varit fast anställd i kommunen under större delen av sina 25 år och idag arbetar hon på en daglig verksamhet där deltagarna ägnar sig åt skapande aktiviteter som sömnad, målning, brodering, stickning och virkning. Hon och kollegorna ansvarar för att varje

dag blir meningsfull och trygg.

– Vi är tre anställda som arbetar nära. Deltagarna kommer hit som till ett jobb och vår uppgift är att se till att de trivs.

Mycket har förändrats under 25 år. Besparingar, nya arbetsuppgifter och mer dokumentation har påverkat vardagen, men drivkraften är densamma: att se människor utvecklas.

– Ingen dag är den andra lik, vilket är både utmaningen och charmen med jobbet.

Anneli beskriver sitt arbete med tre ord: glädje, förtroende och gemenskap. Framtidsdrömmen är att få fortsätta inom daglig verksamhet, utvecklas vidare och bevara sin hälsa.

När Anneli ser tillbaka på en lång yrkesresa lyder hennes råd till andra som vill arbeta inom omsorgen som följer:

– Ta tillvara på utbildningsmöjligheter, våga prova olika saker och tro på dig själv. Då kan man både utvecklas och trivas, både i arbetslivet och privat, avslutar Anneli.

Anneli Munter, en av våra trojänare som hyllades på högtidsmiddagen.

Kommunfullmäktiges ordförande Angelica Lundgren Bielinski (M) tackade trojänarna. "I kväll är det ni som ska hyllas. Ni har under 25 år varit – och är fortfarande – en viktig ryggrad i Trollhättans stad".

Varmt och stämningsfullt när kommunfullmäktige traditionsenligt bjöd in till högtidsmiddag för de som arbetat 25 år i Trollhättans stad.

Lär känna en medarbetare

▶ Hanna Andersson, miljöinspektör

Hanna Andersson

Vad är dina arbetsuppgifter?

– Som miljöinspektör jobbar jag med att se till att verksamheter och allmänheten i Trollhättan följer de lagar och regler som finns i vårt samhälle med inriktning på miljö.

Mitt fokus är att jobba med miljöfarliga verksamheter som kan påverka miljön på olika sätt. Genom inspektioner besöker jag verksamheter för att se till att de följer de lagar och regler som de berörs av. Mitt bästa stöd inom jobbet är, förutom mina kollegor, den kära miljöbalken som är grunden i mitt arbete. Det blir en hel del administrativa uppgifter där jag jobbar mycket med att skriva inspektionsrapporter, behandlar

anmälningar, rådgivning och tar emot klagomål.

Vad är det roligaste med ditt jobb?

– Det är att besöka verksamheterna och att träffa människorna som driver företagen i Trollhättan. Jag har haft inspektioner på verksamheter som jag inte ens hade kunnat tänka mig fanns och efter besöket insett att utan dem hade samhället inte fungerat.

Det är också roligt att få prata om miljöfrågor tillsammans med den som driver verksamheten och försöka se till att de hjälper till att skapa en mer hållbar värld.

Vad ville du bli när du var liten?

– Oj, den här frågan tycker jag alltid är svår. Många har snabba svar på den här frågan. Polis. Läkare. Fotbollsproffs. Men jag har inte det. Jag har alltid varit kreativ och gillar att skapa med händerna, så mitt svar på den här frågan är konstnär.

Näm en dold talang du har!

– Att studsa en boll i luften med ena handen 100 gånger utan att nudda marken. Eftersom jag spelat volleyboll när jag var yngre sitter bollkontrollen kvar.

Nyanställda i Trollhättans stad

EFTERNAMN	FÖRNAMN	BEFATTNING	ARBETSPLATS/ORGANISATION
Mann	Mikael	Enhetschef	Omsorgsförvaltningen, Gemensam Service
Lidberg	Julia	Elevstödjare	Slättbergsskolan
Lindqvist Tinmark	Nathalie	Handläggare	Utbildningsförvaltningen
Svensson	Helene	Elevstödjare	Paradisskolan och Fritidshem
Essljung	Linda	Verksamhetspedagog	Humlevägen 118
Nguyen	Quang	Informationssäkerhetsansvarig	Administrativa kontoret
Nyberg	Markus	Utvecklingsledare Digitalisering	Kontoret för Digitalisering och IT
Svantesson	Alma	Miljöinspektör	Miljökontoret

Det händer så otroligt mycket i våra verksamheter, långt mer än vad vi har möjlighet att berätta om i Stadsporsten. Exempelvis görs det många inlägg på Trollhättans stads Facebook. Här följer ett axplock från den senaste tidens publiceringar:

HÄNT

Trollhättans första jämställdhetspris är utdelat! 24 november hyllades Fritidsgårdarna och Eidar, de allra första mottagarna av Trollhättans stads jämställdhetspris. Två verksamheter som på olika sätt visar hur mod, uthållighet och vardagligt civillurage kan skapa verklig förändring.

Den 1 december firade vi Lokalvårdens dag – en dag då vi lyfter fram det viktiga arbete våra lokalvårdare gör varje dag. "Vi tycker lokalvårdens dag är jättebra, vi är värda en egen dag och det är så roligt att få träffa sina kollegor", tycker lokalvårdarna Linda Frej, May-Liss Hellström och Tanja Svensson.

Nu har Klubb Sylte öppnat – mötesplatsen för dig som är 6–11 år och inte går på fritids. Till invigningen den 7 november kom över 200 personer, både vuxna och barn, succé! På Klubb Sylte kan du pyssla, leka, hänga med på utflykter, mysa och andra aktiviteter som klubben ordnar. På bilden ser vi enhetschef Linda Mellander spela spel med två nyfikna barn.

Lördag 22/11 anordnades massa spännande och kostnadsfria aktiviteter för tjejer på Kronan Kulturhus. Det blev bland annat dans, styling, Escape box, pyssel, författarföredrag och skivhållning med Imenella och konsert med Cherrrie. Kvällen var en del av projektet thn4girls som syftar till att skapa en meningsfull fritid för tjejer 13–25 år.

Krönika

Blev det fel? Grattis till dig!

Det är alltid bra att erkänna när man har fel. Jag tänker göra det nu. Det var fel av mig att som barn tro att vuxna har koll, att de vet vad de gör, och vad barn ska göra. Två år på komvux lärde mig att vuxna är precis som alla andra: ibland okunniga, ibland förvirrade, och ofta precis lika generade över att ha fel som alla andra.

Ett annat fel jag gör ibland är att bli arg på mig själv när jag har haft, sagt, eller gjort fel. När kollegor ibland klagat över att de har mycket att göra brukar jag skämtsamt uppmuntra dem med orden "men varför gör du inte bara som jag brukar göra, och jobbar fort och rätt från början, så blir du klar snabbare!" För alla som känner mig är ironin uppenbar.

Men det har tagit lång tid för mig att se på fel och misstag för vad de faktiskt är. Det börjar med ärligt uppsåt och goda intentioner men slutar i oönskat utfall. Och felen kan vara viktiga och lära oss mer än rätten. Inte alltid såklart, men ibland.

För om vi har rätt förhållningssätt till felet uppstår en alkemisk transmutation som förvandlar sten till guld.

Lätt att säga och svårt att göra. Under lång tid blev jag mest provocerad när någon försökte tala om mina misstag som lärtillfällen. Jag tyckte alltid att jag borde vetat bättre, att jag borde gjort mer, annorlunda, och att misslyckanden var sådant som andra gjorde. Den avgörande pusselbiten för mig handlade om att släppa egot och börja vara lite mer snäll och förlåtande mot mig själv, och ställa mig själv rätt frågor.

-Ville jag att det skulle bli rätt? (ja!)

-Visste jag att det jag gjorde inte skulle lösa problemet, utan i värsta fall skapa ytterligare ett problem? (nej!)

-Är det lätt att vara efterklok med facit i hand? (ja!)

Och när jag börjar fundera på allt jag lärt mig tack vare att jag gjort många fel under

Andreas Gleisner.

mina 50 år på jorden, blir jag lite smått imponerad. Här ett axplock i kronologisk ordning: Det är en dålig idé att cykla ned för en spiraltrappa med en trehjulig. Det är dumt att reta väldigt stora, starka och arga människor. Jag behöver förbereda mig om jag ska hålla ett föredrag inför publik. Jag är bra på kreativitet men inte lika bra på struktur. De flesta människor är precis som jag: de vill göra rätt, vet inte alltid hur, och ibland är vår bild av rätt olika.

Andreas Gleisner
Kommunikationsstrateg

Trollhättan och Fastiv fördjupar samarbetet

Trollhättan har fått klartecken för finansiering för ett projekt som fördjupar samarbetet med Fastiv i Ukraina. Projektet har särskilt fokus på krisberedskap och ungdomars inflytande i lokala beslut.

- Vi går nu vidare med ett konkret upplägg som ger verklig effekt, säger Isak Johansson, internationell samordnare i Trollhättans stad.

Text: PER IVARSSON

Trollhättan och Fastiv har samarbetat sedan slutet av 2024 och träffats vid ett flertal tillfällen. Det resulterade bland annat i ett uppskattat sommarkollo för ukrainska barn i Öresjö i somras.

- Vi har byggt upp en nära relation på kort tid, präglad av ömsesidigt förtroende. Nu tar vi nästa steg i samarbetet, säger Isak Johansson.

Kunskap och gemenskap

ICLD (Internationellt Centrum för Lokal Demokrati) har beviljat ett projekt som kommer ge Trollhättans stad konkreta verk-

tyg för att stärka sin krisberedskap, vilket Ukraina har påtvingad erfarenhet av med anledning av Rysslands pågående anfallskrig. Inom projektet kommer Fastiv också dela med sig av kunskap och erfarenhet av hur man engagerar och skapar politisk delaktighet för unga människor.

Åt andra hållet kommer Trollhättan att erbjuda Fastiv en djupare insikt i hur man bedriver projekt och utveckling inom olika områden som skapar en modern kommunal verksamhet.

- Vid senaste besöket var de exempelvis väldigt imponerade av vårt Kontaktcenter och hur de arbetar för invånare och medarbetare, berättar Isak Johansson.

"Lär oss mycket av varandra"

- Jag är väldigt glad över att vi har fått det här projektet godkänt. Det är ett väldigt meningsfullt samarbete där vi lär oss mycket av varandra - både om krishantering och om hur unga kan ges mer inflytande. Samtidigt bygger vi långsiktiga relationer som stärker demokratin i båda våra städer, säger kommunalrådet Louise Brodd (C).